

konventioners vedkommende, samt om og i bekræftende fald hvornår man agter at underskrive de i årene 1957-59 vedtagne, af Danmark endnu ikke tiltrådte Europarådskonventioner.“

Lannung: Jeg har stillet spørgsmål om ratifikation af Europarådskonventioner i fortsættelse af spørgsmål, jeg tidligere har stillet om dette emne.

Jeg gør det først og fremmest, fordi Europaforsamlingen gentagne gange — og sidst i møderne i forrige uge — indtrængende har opfordret medlemslandene til at fremme ratifikationen af konventioner, som de har underskrevet, og tillige opfordret os medlemmer af forsamlingen til at rejse dette spørgsmål i vore nationale parlamenter. Dette påhviler i særlig grad mig som medlem af det arbejdsudvalg, der specielt beskæftiger sig med hele dette spørgsmål.

Hertil kommer, at det principielt er ønskeligt, at konventioner, der er underskrevet på den danske regerings vegne, ratificeres inden for en rimelig tidsfrist. Jeg kan herved også henvise til Europarådets ministerudvalgs herhen hørende resolution af 1951, hvori det bestemmes, at hvert medlem af Europarådet forpligter sig til inden for et år eller i undtagelsestilfælde inden for 18 måneder at forelægge spørgsmålet om ratifikation for medlemslandets kompetente myndighed — vel i de fleste tilfælde parlamentet.

Jeg har i første række bedt om, at den højtærede udenrigsminister vil oplyse, hvornår de af Danmark underskrevne, men endnu ikke ratificerede konventioner, kan forventes ratificeret.

Jeg tænker her specielt på konventionen om bosættelse og konventionen om udlevering, begge to meget betydningsfulde konventioner.

Jeg minder om, at bosættelseskonventionen er blevet til allerede i december 1955 eller for snart 4½ år siden, og jeg minder tillige om, at alle medlemslandene med undtagelse af Irland har underskrevet den,

men at vort broderland Norge jo i hvert fald indtil for nylig var det eneste, der havde ratificeret den, mens dog Tyskland, Belgien og Nederlandene er i gang med ratificeringsproceduren i deres respektive parlamenter.

Konventionen om udlevering, der stammer fra december 1957, er sidst ratificeret af Norge og tidligere af Sverige og Tyrkiet og er trådt i kraft den 18. april i år.

Samtidig har jeg bedt om at få oplyst, hvorpå ratifikationen beror for de enkelte konventioners vedkommende, begge dele bl. a. for over for Europarådets instanser at kunne redegøre for stillingen.

Jeg har endelig tillige spurgt, om og i bekræftende fald hvornår man agter at underskrive de i årene 1957-59 vedtagne, af Danmark endnu ikke tiltrådte Europarådskonventioner, bl. a. i det håb, at det måske kan medvirke til, at de pågældende ressortministerier fremmer disse sagers behandling.

Statsministeren (Kampmann): For så vidt angår første del af spørgsmålet, kan jeg oplyse, at Danmark har undertegnet 4 Europarådskonventioner, som endnu ikke er ratificeret, nemlig:

1) Den europæiske bosættelseskonvention — som det ærede medlem nævnte — blev undertegnet af Danmark i Paris den 13. december 1955. Hidtil er denne konvention kun blevet ratificeret af en af underskriverne, nemlig Norge. Spørgsmålet om Danmarks ratifikation er stadig genstand for overvejelse i regeringen. Ratifikationen blev i sin tid stillet i bero afventende resultatet af de overvejelser, der fandt sted om fastsættelse af regler for adgangen for udlændinge til at erhverve fast ejendom her i landet. Efter at der i indeværende folketingsår er vedtaget en lov om erhvervelse af fast ejendom, stadfæstet den 23. december 1959, regner jeg med, at der i den nærmeste fremtid vil blive truffet afgørelse om Danmarks ratifikation af denne overenskomst.